

Geert DE KERPEL

Hoofdredacteur van 'Tertio'

In het bisdom Gent was Geert DE KERPEL, destijds perschef van mgr. LUYSTERMAN, lange tijd de benjamin, in de senaat was hij als woordvoerder van de CD&V-fractie een van de oudste medewerkers. Sinds enkele maanden leidt hij de redactie van het christelijk opinieweekblad *Tertio*, dat een evangelische stem wil laten klinken inzake maatschappelijke thema's.

'De dialoog tussen het evangelie en de wereld boeit me'

Erik DE SMET

Na rijp beraad antwoordde Geert DE KERPEL positief op de vraag om Peter VANDE VYVERE op te volgen als hoofdredacteur van *Tertio*.

In het project van het christelijk opinieweekblad ziet hij de lijnen van zijn loopbaan samenkomen: geloof, media en samenleving.

„We leven in een boeiende tijd met zo veel vragen”, zegt hij. „*Tertio* wil op een journalistieke en kwalitatief hoogstaande wijze op zoek gaan naar diepgang, in dialoog. Een andere weg is er niet.”

–Een groot deel van uw loopbaan verliep in kerkelijke dienst. Hoe kwam dat?

Ik ben een onderwijzerskind. Mijn ouders stonden allebei in het onderwijs. Tegelijk sprak godsdienst me vanaf jeugdige leeftijd sterk aan, al was dat voor mijn generatie al niet meer zo vanzelfsprekend. Toen ik in 1985 in Leuven godsdienstwetenschappen ging studeren, met de bedoeling godsdienstleerkracht te worden, kwamen beide lijnen samen.

Na mijn studies had ik nog mijn dienstplicht te vervullen. Via een briefje 'aan de valven' in Leuven liet de toenmalige opperaalmoezenier Arthur Luysterman weten op zoek te zijn naar dienstplichtigen. Ik ging in op die vraag en belandde aldus als godsdienstleerkracht in de cadettenschool in Laken.

–En toen hij bisschop werd van Gent, werd u zijn woordvoerder.

Niet meteen. Na mijn diensttijd was ik aan de slag als godsdienstleerkracht in Lokeren. Een vriend maakte me attent op een advertentie in *KERK & leven*: de nieuwe bisschop van Gent zocht een woordvoerder. Ik voelde me aangesproken, maar ik twijfelde ook. Waarom zou ik het onderwijs verlaten? Mgr. Luysterman had als opperaalmoezenier echter indruk op me gemaakt toen hij in Laken een cadet was komen vormen. Ik besloot toch te solliciteren, want ook de media boeiden me in die tijd al fel. In september 1993 begon ik dan als woordvoerder van de bisschop en onder andere ook als redacteur van *KERK & leven* en *Kerkplein*. Toen mgr. Luysterman eind 2003 werd opgevolgd door mgr. Van Looy liet ik de nieuwe bisschop weten dat ik mee zou vertrekken. Hij vroeg me echter om nog even te blijven om hem in te werken. Dat 'even' werd vier jaar. Uiteindelijk kon ik begin 2008 aan de slag in de senaatsfractie van CD&V, opnieuw als woordvoerder.

Onderwijzerskind Geert De Kerpel verzamelde ervaring in onderwijs, Kerk en politiek. © Kristof Ghyselinck

–Kwam u terecht in een andere wereld?

Was ik op het bisdom de benjamin van de ploeg, in de senaat bleek ik een van de oudste medewerkers. In de politiek kan het elke dag afgelopen zijn. Ik zag regeringen vallen, ik maakte de bankencrisis van dichtbij mee, Yves Letermes tocht door de woestijn en het vertrek van Herman Van Rompuy naar Europa. De concurrentie onder politici is groot, ook in de eigen partij. In de politiek is gisteren prehistorie, in de Kerk spreken we over het Tweede Vaticaans Concilie als over gisteren.

–Nu dient zich alweer een wissel aan: hoofdredacteur van 'Tertio'.

Totaal onverwachts. Ik was niet op zoek naar een nieuwe baan. Wat me in *Tertio* aantrekt, is de dialoog tussen het evangelie en de wereld. De Kerk heeft vandaag een bescheiden impact op het sociale leven. Wie zich nog door haar aangesproken weet, doet dat dus in volle vrijheid. In mijn eigen leven is het evangelie een richtsnoer en dat wil ik delen. Vanuit het evangelie is er een ernstig woord te zeggen over de samenleving. Ik stem dus niet in met wat tijdens de paarse regeringspe-

rioden alom werd gedacht over religie: dat het louter privé is. Geloven geeft te doen, ook in kleine dingen. Zo kun je je bijvoorbeeld als christen in het verkeer niet gaan gedragen als een brulboei.

„In de politiek is gisteren prehistorie, in de Kerk praten we over het concilie als over gisteren”

–Zal 'Tertio', gelet op uw achtergrond in de senaat, nu meer aandacht hebben voor politiek?

Tertio heeft de opdracht om inzake alle maatschappelijke thema's de evangelische stem te laten klinken, dus ook zeker over de politiek. Onze opdracht is de dialoog voeren. Ook het politieke gebeuren willen we van nabij volgen. Ook al hebben velen nog maar weinig vertrouwen in de politiek, een gezegde luidt: houd jij je niet bezig met politiek, dan houdt de politiek zich wel met jou bezig. Het evangelie is

geen politiek programma. Met *Tertio* gaan we met politici van alle gezindten in gesprek over uiteenlopende thema's. Onlangs over de kwestie van 'abortus' na de geboorte met een politicus die ook arts is.

–Verwachten de lezers van een christelijk opinieblad een politiek conservatieve mening?

Conservatief of progressief, wat is dat? Is dat tegen de doodstraf zijn of voor sociale rechten? Ik probeer door de clichés heen te kijken. *Tertio* laat zich niet vastpinnen op een bepaalde groep. Een forum voor dialoog willen we zijn. Ons publiek is dan ook breed en smal tegelijk. *Tertio* gaat op zoek naar diepgang en dat wordt gewaardeerd. Een voorbeeld? Ik denk aan onze dossiers, week na week, zoals laatst over zelfdoding of over de omwentelingen in het Midden-Oosten, ook voor christenen daar. Of aan onze wekelijkse grote interviews waar nog echt ruimte is voor inhoud en diepgang. Bijvoorbeeld met Pasen met de abt van Orval, maar evengoed met Stev Van Thielen, de man achter de tv-serie *Nonkel pater*.

Kennismaken met *Tertio*? Zie bladzijde 14.